

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.I.35.182/2023/3.

A tanács tagjai: dr. Hajnal Péter a tanács elnöke,

Huszárné dr. Oláh Éva előadó bíró,

dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet bíró,

dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró,

dr. Heinemann Csilla bíró

A felperes: Felperes1 Cím2

A felperes képviselője: név ügyvéd

Cím3

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Cím1

Az alperes képviselője: név1 kamarai jogtanácsos

A per tárgya: adó ügyben hozott közigazgatási határozat

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes 52. sorszáma alatt

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: a Budapest Környéki Törvényszék 103.K.700.020/2022/50. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes gazdasági tevékenységét 1997. november 15-én kezdte meg, fő tevékenysége építőipari szolgáltatás nyújtása, gépi forgácsolás, használt ruha és egyéb (villanszerelési eszközök és anyagok, építőipari anyagok, szaniterárúk, számítástechnikai eszközök, munkagépek, gépalkatrészek, nyomdaipari termékek, munkaruha) eszközök belföldi és közösségi kereskedelme.

[2] Az elsőfokú adóhatóság a 2019. július 1. és 2020. június 30. nap közötti időszakra vonatkozóan, áfa adónemben az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 89.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti adóellenőrzést folytatott le a felperesnél. Az ellenőrzés megállapítása szerint a Községi értékesítéséhez a felperes nem rendelkezett árualapal, emiatt ebben a körben nem keletkezett adókülönbözetet.

[3] Az ellenőrzés vizsgálta a jelentősebb, 20 millió forint érték feletti belföldi termékértékesítések online számlarendszer alapján azonosítható vevőit. Az elsőfokú adóhatóság az általa lefolytatott bizonyítási eljárás alapján egy olyan számlázási láncolatot tárt fel, melynek felperes előtti részén található beszámlázó társaságok áfa bevallási kötelezettségüket nem teljesítették, fizetési kötelezettségük vagy nem keletkezett, vagy nem teljesítették. A számlázók nem végeztek valós gazdasági tevékenységet, egyetlen szerepük a számlabefogadó felperes részére a számlákban feltüntetett levonható áfát tartalmazó számlák

kiállítása volt. A számlázási lánc felperest követő szakaszában szereplő társaságok vizsgálata során sem volt megállapítható a gazdasági esemény, azaz a felperes teljesítése.

[4] Az ellenőrzés adatai alapján az elsőfokú adóhatóság a 2019. III. n.év – 2020. június hónap közötti időszakra felperes terhére áfa adónemben mindösszesen 624.806.000 forint adóhiánynak minősülő adókülönbözetet, a következő időszakra átvihető követeléskülönbözetet állapított meg, továbbá 200%-os mértékű, adóbírságot szabott ki és késedelmi pótlékot számított fel.

[5] Az elsőfokú adóhatóság a gazdasági esemény hiányában kiállított számlák tekintetében a felperes adólevonási jogát az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. tv. (a továbbiakban: Áfa tv.) 120.§ a) pontja, 126.§, 127.§ (1) bekezdés a) pontja, valamint a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 15.§ (3) bekezdése, 165.§ (2) bekezdése és 166.§ (2) bekezdése alapján megtagadta. A felperes belföldi termékértékesítései kapcsán rögzítette, hogy mivel a felperes nem szerzett tulajdonosként rendelkezési jogot az érintett számlákon feltüntetett termékek felett, a szolgáltatásokat nem szerezte be, így azokat nem is tudta tovább értékesíteni, a szolgáltatásokat teljesíteni a vevői felé. Az elsőfokú adóhatóság a felperes által a vevői felé kibocsátott számlák után keletkező adófizetési kötelezettséget az Áfa tv. 55. § (2) és a 147. § (1)-(2) bekezdései alapján a bevallásban foglalt adatokkal egyezően állapította meg. A számlák szerinti ügyletek tartalmi vizsgálata eredményeként a Kúria 5/2016. (IX.26.) KMK véleményének 1. pontja alapján minősítette az ügyleteket. Megállapította, hogy a felperes sem a számlakibocsátóktól, sem más adóalanyoktól, adóalanynak nem minősülő személyektől nem szerezte be a számlákon feltüntetett termékeket és szolgáltatásokat, azokat a számlázási láncban szereplő vevői felé maga sem teljesítette, a számlákon feltüntetett gazdasági események a valóságban nem történtek meg.

[6] Az alperes a 6443044851/2021/NAV számú határozatával helybenhagyta az elsőfokú döntést. A 21. oldal első bekezdés szerint a felperes fellebbezésében hivatkozott arra is, hogy „Az adóhatóság azt sem bizonyította, hogy a láncolat szereplői között ún. körbeszámlázás történt.” A 21. oldal második bekezdésében alperes a fellebbezésből ismertette, hogy „Az adóhatóság az elsőfokú határozatban az cég1-től történt termékbeszerzések kapcsán elismerte, hogy az cég1 által kiállított számlák közül nagyságrendileg kevesebb, mint a fele számlaérték vonatkozásában látta bizonyítottnak a termék útját. Az elsőfokú adóhatóság nem indokolta meg határozatában, hogy mi alapján vitatta el a fenti társaság adózó felé történő értékesítését.” Az alperes a későbbiekben mind a beszerzési-, mind az értékesítési számlázási láncolatokra hivatkozott. A termékbeszerzések esetében - mások mellett az cég1-t is megjelölve – megállapította, hogy ezeknek a társaságoknak a törvényes működése, gazdasági tevékenysége, termékbeszerzések, illetve a szolgáltatások igénybevétele nem történt meg.

A kereset

[7] Felperes keresetében a bírósági jogorvoslatot egyrészt arra alapította, hogy a tényállás teljeskörű tisztázásra nem került sor, az általa benyújtott bizonylatokat mellőzték, kiegészítő ellenőrzést nem folytattak le, a menetlevelekre és szállítólevelekre vonatkozó megállapítások ellentétesek a Kúria gyakorlatával. A keresetlevél B/5. (a továbbiakban: 5.) pontjában előadta, hogy „Az alperes másodfokú határozata az Air. 73. §-ába ütközően jogszabálysértő, mert a döntés nem tartalmazza az adózói fellebbezés III/D. pontja alatt az ún. körbeszámlázás kapcsán kifejtett adózói érvekre vonatkozó adóhatósági választ.”. A felperes a bírósági jogorvoslatot másrészt egyes nevesített számlakibocsátók, illetve számlabefogadók tekintetében kezdeményezte. Ezek a következők: Községi termékértékesítés esetében a cég2 (a továbbiakban: M. s.r.o.), cég4 (a továbbiakban: L. s.r.o.) belföldi termékbeszerzésnél a cég3 (a továbbiakban: P.Kft.), cég1-től (a továbbiakban: A. Kft.) lett nevesítve. Hivatkozott arra, hogy a cég5 (a továbbiakban: F.Kft.) és a cég6 (a továbbiakban: Sz.Kft.) részére ténylegesen nyújtott szolgáltatást. A keresetlevél B/6. (a továbbiakban: 6.) pontja szerint az alperes határozat azért is jogszabálysértő, mert nem tartalmazza az A. Kft. kapcsán előadott felperesi érvekre vonatkozó adóhatósági választ.

Az elsőfokú ítélet

[8] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasította a felperes keresetét. Indokolásában rögzítette az általa megállapított tényeket, a feleknek a per tárgyára vonatkozó kérelmét, a kereset elbírálására vonatkozó jogi indokolást.

A felülvizsgálati kérelem

[9] A felperes felülvizsgálati kérelemmel támadta a jogerős ítéletet. A felülvizsgálati kérelem befogadását a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. tv. (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára, illetve a 118. § (1) bekezdésének b) pontjára alapította. Álláspontja szerint az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felperes alapvető eljárási jogának sérelme, illetve az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés miatt, valamint a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása hiányos, így a Kp. 84.§ (2) bekezdésébe (Pp. 346.§ (4) bekezdésébe) ütközően jogszabálysértő. A kereset 5. pontja alatt előterjesztett kereseti kérelem ugyanis nem található meg a jogerős ítélet keresetet ismertető részében.

[11] A jogerős ítélet a Kp. 86.§ (1) bekezdésébe (Pp. 341.§ (1) bekezdése), valamint a Pp. 346.§ (4) bekezdésébe ütközően is jogszabálysértő. Az ítéletben a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemről döntést kell hozni, valamint az ítéletnek a kereset minden egyes részére indokolást kell tartalmaznia. Az elsőfokú bíróság nem tett eleget a BH+2012.6.272; BH+ 2010.5.230; és a Kfv.V.35.239/2017/7. számú döntéseknek. A jogerős ítélet indokolása nem ad választ a kereset 5. és 6. pontjában megfogalmazott kereseti

kérelmekre. A jogerős ítélet [33] pontja az elsőfokú bíróságnak kizárólag azzal kapcsolatos álláspontját rögzíti, hogy a körbeszámlázás ténye megállapítható-e, avagy sem. A jogerős ítélet [45] pontja csak az elsőfokú bíróság azzal kapcsolatos álláspontját rögzíti, hogy az A. Kft.-nél kizárólag 473.768.000 forint értékű áru esetében lehetett végig követni a termékek számlázott útját. Egyik esetben sem fejtette ki azonban az elsőfokú bíróság álláspontját arról, hogy a perbeli tényállás mellett az Air. 73.§-ának sérelmét megállapíthatónak tartja, vagy sem.

[12] A jogerős ítélet azért is jogszabálysértő, mert a Kúria ítéleteivel ellentétes álláspontot foglal el abban a kérdésben, mely szerint az Air. 99.§ (1) (2) bekezdéseiből következően az alperesi adóhatóságot terheli a tényállás teljeskörű tisztázása; a tényállás tisztázása elmaradt. Hivatkozott a Kúria Kfv.I.35.486/2016/5. számú határozatára. A jogerős ítélet nem felel meg a Kp. 78.§ (2) és a Pp. 346.§ (4) (5) bekezdésének sem, mert nem tesz eleget annak a követelménynek, hogy a bíróság kötelessége a bizonyítékok egyenként és összességében való értékelése és a megelőző eljárásban megállapított tényállással való összevetése. Az elsőfokú bíróság okszerűtlen bizonyítékértékelés eredményeként jutott arra következtetésre, hogy a perbeli tényállás mellett a Kúria 5/2016. (IX. 26.) KMK véleményében megfogalmazott 1. tényállás alkalmazható.

[13] Felperes a befogadhatóság indokaihoz kapcsolódva részletes előadásokkal hivatkozott a jogerős ítélet jogszabálysértő voltaára.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn.

[15] A Kúria előtti felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását meg kell előznie a kérelem befogadhatóságáról való döntésnek. Azt, hogy ennek során a Kúria milyen körben vizsgálódhat, a Kp. 117.§ (4) és 118.§ (1) bekezdése határozza meg.

[16] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása, ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége, ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége, ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[17] A Kp. 117.§ (4) bekezdése folytán a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt - a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével - indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[18] A felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását meg kell előznie a kérelem befogadhatóságáról való döntésnek. Azt, hogy ennek során a Kúria milyen körben vizsgálódhat, a Kp. fentiekben hivatkozott 117.§ (4) és 118.§ (1) bekezdése határozza meg. A szabályozás azt a célt szolgálja, hogy a Kúria döntésével eleget tudjon tenni a joggyakorlat irányításával és egységének biztosításával kapcsolatos feladatainak, hogy az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. A befogadás megengedhetőségéről való döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálni. Ennek következtében a Kúria nem vizsgálhatta, nem bírálhatta el a befogadás körében a felperesnek a jogerős ítélet jogszabálysértő voltára vonatkozó előadásait.

[19] A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról való döntés során tehát a Kúria nem végezheti el a támadott jogerős ítélet érdemi felülvizsgálatát. Döntése csak annak keretei között mozoghat, hogy a kérelem alkalmas-e az ügy érdemére kiható anyagi jogi, vagy eljárásjogi jogszabálysértés észlelésére, illetve kimutatható-e eltérés jogkérdésben a Kúria közzétett határozatától. Ehhez a felülvizsgálati kérelem és a jogerős ítélet, és szükség szerint az elsőfokú peres iratok formai összevetését kell elvégeznie. A felperes által előadottakat a Kúria ezen szempontok mentén bírálta el.

[20] A felperes befogadhatósági okként a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára és 118. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozott, azt azonban, hogy az általa előadott indokok pontosan mely befogadási okhoz tartoznak, nem jelölte meg. A felperesi előadásokat a Kúria értelemszerűen vette figyelembe.

[21] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpont esetében a befogadás kérelmezőjét a Kp. 117. § (4) bekezdésére tekintettel indokolási kötelezettség terheli, melynek során azt kell bemutatnia, hogy alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy egyéb eljárási szabályszegés kihatással volt az ügy érdemére. Előadásával olyan mértékben kell kétséget ébresztenie a jogerős ítélet jogszerűsége tekintetében, hogy ezen előadás alapján, minden további vizsgálat nélkül valószínűsíthető legyen a jogsértés.

[22] A felperes alappal hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság nem ismertette a kereseti indokok között a kereseti kérelem 5. pontja szerintieket. A felperes ezen előadásában az alperesi határozat jogszerűségét azért támadta, mert nem kapott választ a fellebbezésének a körbeszámolásra vonatkozó érvelésére. Az is megállapítható azonban – mint az a befogadás

kapcsán a későbbiekben a felperes maga is elismerte -, hogy a jogerős ítélet indokolásának [33] pontjában az elsőfokú bíróság vizsgálta a körbeszámlázás kérdését. Azt állapította meg, hogy a felperes előadásával ellentétben nem történt olyan megállapítás, sem az elsőfokú, sem a másodfokú hatóság részéről, hogy a felperes egy olyan körbeszámlázásos ügylet tagja lett volna, ahol az áruk a termékértékesítések következtében az eredeti eladóhoz kerülnének vissza. A jelen perbeli körbeszámlázásokban nem volt áru és szolgáltatás, ami visszakerülhetett volna az „eredeti eladóhoz”, csupán arra történt megállapítás az adóhatóság részéről, hogy a felperes egy olyan számlázási láncolat tagja volt, melyet tudatosan, fiktív körbeszámlázással megvalósuló adókijátszás céljából hoztak létre. Az elsőfokú bíróság tehát annak ellenére, hogy magát a kereseti előadást nem ismertette, a körbeszámlázásra vonatkozó megállapítás hiányának rögzítésével ténylegesen elbírálta a vonatkozó kereseti előadást.

A tényleges elbírálásra tekintettel a kereseti indok ismertetésének elmaradása miatt nem állapítható meg a Kp. 118. (1) bekezdés a) pont ad) alpont szerinti, az ügy érdemére kiható eljárási hiba.

[23] A felperes azon előadását, hogy az elsőfokú bíróság nem merítette a kereseti kérelem 5. és 6. pont alatti előadásait a Kúria szintén a Kp. 118. (1) bekezdés a) pont ad) alpontjával összefüggésben bírálta el. A kereset 5. pontja alatti, a körbeszámlázásra vonatkozó felperesi előadást az elsőfokú bíróság érdemben vizsgálta, a körbeszámlázásra vonatkozó megállapítás hiányának rögzítésével ténylegesen elbírálta a vonatkozó kereseti előadást. Amennyiben a bíróság álláspontja szerint számlázási lánc érvényesült, és körbeszámlázás nem valósult meg, nem kell részletekbe menően ismertetni a körbeszámlázás jogintézményt. Nem állapítható meg, hogy elmaradt volna a kereseti kérelem kimerítése, emiatt sem kerülhet sor a befogadásra.

[24] A kereset 6. pontja szerint az alperes határozat azért is jogszabálysértő, mert nem tartalmazza az A. Kft. kapcsán előadott felperesi érvekre vonatkozó adóhatósági választ. Az A.Kft.-vel való felperesi kapcsolatot az elsőfokú bíróság több ponton érintette, egyebek mellett a jogerős ítéletnek a felperes által is megjelölt [45] pontjában.

[25] A jogerős ítélet [45] pontja a következőket tartalmazza: „Az „A” Kft. kapcsán az adóhatósági megállapítások lényege az, hogy nincs igazolva, hogy a társaság termékeket szerzett volna be, vagy szolgáltatásnyújtásokat vett volna igénybe, a törvényes képviselőn kívül minimális létszámú, 3-4 fő alkalmazottal rendelkezett, a kiszámlázott szolgáltatásokat ezáltal nem tudta a társaság elvégezni, termékbeszerzést, értékesítést alátámasztó megrendeléseket, iratokat bemutatni nem tudtak, szállító járművel nem rendelkeztek, bejelentett telephely működésére utaló körülmény feltárára nem került. Nem került igazolásra az áruk beszerzése, azok mozgása, szállításának megtörténte. Tényszerű, hogy az „A” Kft. számláin feltüntetett áruk kapcsán az került rögzítésre, hogy a számlázási láncolatból történő beszerzése bemutatásával 473 768 000 forint értékű áru esetében lehetett kétséget kizáróan végig követni a termékek számlázott útját. Önmagában abból a körülményből, hogy ebben az értékben a számlázási lánc egyes szereplőinek számlakiállítása „összhangban” volt, nem bizonyítja azt, hogy a szervezeten felépített számlakiállítási (számlagyári) rendszerben a valóságban maguk a gazdasági események (értékesítések és szolgáltatások) is megvalósultak.”

[26] Az elsőfokú bíróság tehát – szemben a befogadás melletti érveléssel – nem csak azzal kapcsolatos álláspontját rögzítette, hogy az A. Kft.-nél kizárólag 473.768.000 forint értékű áru esetében lehetett végig követni a termékek számlázott útját, az A.Kft. szerepét komplex módon mutatta be. Nincs a befogadást megalapozó el nem bírált kereseti kérelem az A.Kft. esetében sem.

[27] Az Air. 73. § (1)-(4) bekezdései az adóhatósági döntés tartalmára vonatkozó követelményeket határozzák meg. Az „adózói érvekre vonatkozó adóhatósági válasz” fordulatot a törvényhely nem ismeri, tartalmában vélelmezhetően a 73. § (1) bekezdés c) pontjának feleltethető meg: a döntés tartalmazza a megállapított tényállásra és az annak alapjául elfogadott bizonyítékokra, az adózó által felajánlott és mellőzött bizonyítékokra, a mérlegelés és a döntés indokaira, az ügyintézési határidő leteltének napjára, továbbá a döntést megalapozó, valamint a hatóság hatáskörét és illetékességét megállapító jogszabályhelyek megjelölésére is kiterjedő indokolást. A törvényhely hangsúlyos eleme a bizonyíték értékelés bemutatása.

[28] Az elsőfokú bíróság a jogerős ítélet több pontján érintette az adóhatóság által felhasznált bizonyítási eszközöket, bizonyítékokat - pl. a [34]-[38] pontokban a felperes által az adóigazgatási eljárásban csatolt dokumentációt -, az ítéleten végig vonul az adóhatósági bizonyíték értékelés feltárása, és annak bemutatása, hogy az elsőfokú bíróság a közigazgatási per keretei között miként értékeli azokat. A [46] pontban az elsőfokú bíróság arról is számot adott, hogy az adóhatóság megállapításának megalapozottságához a felperes által hiányolt további bizonyításra (felperes gépjárművezető alkalmazottainak meghallgatása, helyszíni szemle) nem volt szükség. A jogerős ítélet a kereset tartalmának ismertetéséhez tartozó [9] ponton túl – „A felperes ... keresetlevelében állította, hogy az adóhatósági határozatok az Air. ... 73.§-ába, ütköznek.” – valóban nem jeleníti meg a törvényhelyet, az elbírálás azonban ebben a kérdésben is megtörtént. Itt sem állapítható meg, hogy elmaradt volna a kereseti kérelem kimerítése, emiatt sem kerülhet sor a befogadásra.

[29] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti okból történő befogadást arra alapította, hogy a Kúria megjelölt eseti döntései alapján az elsőfokú bíróságnak egyrészt ki kellett volna meríteni a kereseti kérelmet, másrészt pedig az elsőfokú bíróságnak követnie kellett volna azt az elvárást, hogy az alperesi adóhatóságot terheli a tényállás teljeskörű tisztázása.

[30] A Kúria az előzőekben megállapította, hogy a kereseti kérelem ismertetésének és elbírálásának elmaradására a jelen esetben nem alapítható a befogadás megengedése. Az ügy érdemére kiható eljárási hiba hiányában a befogadás a felperes által megjelölt kúriai határozat alapján sem engedhető meg. Kiemeli továbbá a Kúria, hogy a kereseti kérelem el-, vagy el nem bíralt volta ténykérdés, nem pedig a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja által érintett jogkérdés.

[31] A tényállás adóhatósági tisztázásnak kérdését az elsőfokú bíróság a jogerős ítélet indokolása szerint áttekintette, annak megállapításait a bizonyítékokkal ütköztette. A [24], [26] és [46] pontok közös eleme az, miszerint az adóhatóság eleget tett az Air. 99. § (1) bekezdés szerinti tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségének, a rendelkezésre álló bizonyítékok egyenként és összességükben történő értékelésével, okszerű mérlegelésével állapította meg, hogy a felperes a vitatott körben az áfa levonására nem jogosult. A bizonyítékok értékelése tehát megtörtént, a jogerős ítélet tartalmazza az arról való számadást. A bizonyításból levont következtetések okszerű, vagy okszerűtlen volta pedig a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján sem tartozik a befogadást megalapozó indokok körébe.

[32] A Kúria a Kp. 117.§ (4) bekezdésére tekintettel a felperes által megjelölteken túl is, valamennyi Kp. szerinti, hivatalból figyelembe vehető ok mentén vizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságát. Ennek során nem észlelt a jogegységgel okozati kapcsolatban álló indokot, a felülvizsgálati kérelmet a Kp. által nevesített egyetlen szempont alapján sem találta befogadhatónak. Mindezekre tekintettel a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria a Kp. 118.§ (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[33] *Amennyiben az eljárási hiba nem hat ki az ügy érdemére, nem kerülhet sor a Kp. 118. (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadásra.*

[34] A kereseti kérelem el-, vagy el nem bírált volta ténykérdés, nem pedig a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja által érintett jogkérdés.

Záró rész

[35] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[36] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdés alapján tárgyaláson kívül határozott.

[37] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2023. szeptember 20.

dr. Hajnal Péter s.k.

a tanács elnöke

Huszárné dr. Oláh Éva s.k.
s.k.

előadó bíró

dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

bíró

dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet

bíró

dr. Heinemann Csilla s.k.

bíró